

Обсяги державної інвестиційної підтримки агрохолдингів незначні. Вона спрямовується переважно на потреби ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України».

Основними проблемами інвестиційного забезпечення агрохолдингів нині є: ускладненість і значна вартість процедури IPO та відсутність стимулюючих мотивів розвитку вітчизняних фондових систем; нестабільність інвестиційного клімату в Україні, що позначається на рівні ризикованості бізнесу й довірі з боку потенційних інвесторів; невирішеність питання ринку земель сільськогосподарського призначення та низка різнопланових урядових ініціатив, що призводить до підвищення ризикованості капіталовкладень; хибна орієнтація основних інвесторів на показник EBITDA, який в умовах трансфертного ціноутворення не є інформативним; недосконалий механізм надання державної інвестиційної підтримки сільськогосподарським підприємствам, у т. ч. і на розвиток пріоритетних державних програм, які частково належать до інтересів агрохолдингів.

УДК 330.322

О.В. Зернюк, к.т.н., доцент

А.А. Джери́па, магістр

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ПРОЦЕС ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Можливості розвитку і досягнення економічного зростання багато в чому визначаються інвестиційними процесами. Інвестиційна політика кожного підприємства спрямована на використання і формування інвестиційного потенціалу, який в свою чергу є результатом інвестиційних процесів і заснований на інвестиціях [1, с. 2].

Інвестиційний процес можна визначити як сукупний рух інвестицій різних форм і рівнів. Здійснення інвестиційного процесу в економіці будь-якого типу передбачає наявність ряду

умов, основними з яких є: достатній для інвестиційної сфери ресурсний потенціал; наявність економічних суб'єктів, здатних забезпечити інвестиційний процес в необхідних масштабах; механізм трансформації інвестиційних ресурсів в об'єкти інвестиційної діяльності [2].

Таким чином, управління інвестиційними процесами передбачає цілеспрямований і активний процес взаємопов'язаних дій та активний вплив різних суб'єктів управління, спрямований на організовану діяльність. Інвестиційні процеси - найважливіший елемент суспільного виробництва. Без них немислиме відтворення. Це не тільки заміна засобів праці, що вибувають в процесі природного зносу, але і збільшення потужностей виробництва, у тому числі на більш високому якісному рівні, забезпечення нормального життя населення.[3].

Для підприємства головною метою організації управління інвестиційною діяльністю є ефективна реалізація обраної інвестиційної стратегії. Цей процес може бути втілений лише за умови виконання наступних завдань: постійний моніторинг і прогнозування поведінки зовнішнього інвестиційного середовища; вироблення стратегії інвестиційної діяльності підприємства; пошук, оцінка та вибір найефективніших інвестиційних проектів; прийняття стратегії формування інвестиційних ресурсів організації; оцінка і відбір найпотужніших фінансових інструментів; Поточне планування і оперативне управління реалізацією окремих інвестиційних проектів; контроль реалізації інвестиційних програм і проектів;вчасне прийняття управлінських рішень щодо припинення неефективних проектів і програм.

Процес управління інвестиціями підприємства включає:

- 1) вироблення і реалізацію довгострокової інвестиційної стратегії;
- 2) тактичне управління інвестиціями (формування інвестиційного портфеля, моніторинг, коригування плану);
- 3) оперативне управління інвестиційними проектами.[4]

Найбільш повно і послідовно процес управління інвестиціями розкриває в своїй праці Френк Фабоцци, який визначає наступні етапи процесу управління інвестиціями:

- 1) формулювання інвестиційних цілей;
- 2) формування інвестиційної політики;
- 3) вибір портфельної стратегії;
- 4) вибір активів;
- 5) вимірювання і оцінка ефективності інвестицій.

Ці п'ять сформульованих вище етапів утворюють замкнутий, циклічний процес, в якому оцінка ефективності може призводити до вчасного і ефективного корегування цілей, політики, стратегії і структури портфеля [5].

Список використаних джерел

1. Беломестнов В.Г. Б435 Управление инвестиционными процессами. – Улан- Удэ: Изд-во ВСГТУ, 2005. – 172 с.
2. Понятие инвестиционного процесса [Электронный ресурс] / Инвестиции. Биржи. Финансы./ – Режим доступа: <http://pacug.org/?p=2>
3. Гончаренко Л.П. Инвестиционный менеджмент. Учебное пособие /Л.П. Гончаренко.— И58 М. : КНОРУС. - 296 с., 2005.
4. Бизнес школа SRC <http://www.src-master.ru/article99.html>
5. Fabrozzi F.J. Handbook of Structured Financial Products / F.J. Fabrozzi. – New Hope, Pennsylvania: Frank J. Fabozzi Associates, 1998. – 500 p.

УДК 005.21:330.341.1:332.1 (477)

О.В. Марченко, к.е.н., доцент

О.П. Голобородько, к.е.н., доцент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

СТРАТЕГІЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Вибір Україною стратегії переходу на інноваційний шлях розвитку, з поступовим формуванням загальнодержавної інноваційної системи, повинен забезпечити підвищення рівня інноваційної культури працівників органів державної влади, координацію діяльності всіх ланок господарського механізму створення високотехнологічної інноваційної продукції.

На даному етапі керівництвом України ще не визначені основні принципи державної політики сприяння розбудови інноваційної системи в регіонах, не узгоджуються належним